

Sygn. akt II K 634/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Salwin-Kowalczyk

Protokolant: Zenon Aleksa

przy udziale Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2018 r.

sprawy przeciwko **M. K.**

urodz. (...) w W.

syna B. i D. z d. B.

oskarżonego o to, że : w dniu 10 czerwca 2018 roku w msc. N. , woj. (...) pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego tj. funkcjonariuszy Policji poruszających się pojazdem nie oznakowanym polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego (...) P. o nr rej. (...) przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych nie zatrzymał się niezwłocznie w/w pojazdem i kontynuował jazdę w kierunku msc. M. ,

tj. o czyn z art.178b kk

orzeka

I.oskarżonego M. K. uznaje winnym popełnienia zarzucanego i za to na podstawie art. 178b kk skazuje go , a na podstawie art.178b kk w zw. z art. 37 a kk wymierza mu karę grzywnę w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych;

II.na podstawie art.42§1a pkt 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;

III.na podstawie art.624§1 kpk zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt : II K 634/18

UZASADNIENIE

ograniczone w trybie art. 424§3 kpk

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie , Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S.. sztab. K. R. z Wydziału Wywiadowczo – Patrolowego (...) pełniący służbę wraz z st. sierż. M. S. w dyspozycji dyżurnego Komendy Powiatowej Policji w L. w dniu 10 czerwca 2018 r. patrolując samochodem nieoznakowanym

ulicę (...) w N. około godziny 00.10 zauważyli samochód marki F. (...) nr rej. (...) koloru zielonego, którym jechało czterech mężczyzn. Z uwagi na to, że tor jazdy kierującego wskazywał, że może on znajdować się pod wpływem alkoholu funkcjonariusze policji postanowili go zatrzymać do kontroli drogowej. Kierujący pojazdem skręcił w ulicę (...), a funkcjonariusze policji włączyli sygnały błyskowe i dźwiękowe dając sygnał kierującemu do zatrzymania się, ale kierujący nie zatrzymał się i zaczął jechać ulicą (...) w kierunku ulicy (...), a następnie w kierunku R.. Funkcjonariusze policji o fakcie niezatrzymania się do kontroli powiadomili dyżurnego Komendy Powiatowej Policji w L.. Na ulicy (...) funkcjonariusze policji jadąc równoległe z pojazdem kierującego, ponownie dawali mu sygnały tarczą do zatrzymania, jednak on nadal nie stosował się do poleceń, próbując zepchnąć pojazd policyjny i zajeżdżał drogę policjantom. Kierujący po dojechaniu do dwóch rond w R. zaczął się kierować w stronę M.. W M. załoga Wydziału Ruchu Drogowego oraz Wydziału Prewencji Komisariatu Policji w M. zablokowała drogę kierującemu, czym uniemożliwili mu dalszą jazdę, po czym kierujący ostro hamując zatrzymał pojazd. S. sztab. K. R. razem ze st. sierż. M. S. podbiegli do pojazdu, a sierż. sztab. K. R. otworzył drzwi od strony kierującego, wyjął kluczyki ze stacyjki i używając siły fizycznej oraz chwytów obezwładniających wyciągnął kierującego pojazdem na zewnątrz, założył mu kajdanki w celu zapobieżenia dalszej ucieczki i pouczył o prawach i obowiązkach zatrzymanego w postępowaniu karnym. Kierującym pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) okazał się oskarżony M. K., pasażerem z przodu P. B., pasażerem siedzącym za kierowcą D. P., a pasażerem siedzącym za pasażerem I. T.. Pasażerów po sprawdzeniu zwolniono. Oskarżonego M. K. poddano badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem A. A. o z wynikiem 0,00 mg/l w wydychanym powietrzu, a nadto ustalono, że nie posiada on uprawnień do kierowania pojazdami. Samochód marki F. (...) zabezpieczono na parkingu, przy ulicy (...) w M.. Oskarżonego M. K. zwolniono o godz. 05.30.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o : zeznania świadka K. R. (k. 21-22), a nadto dokumentów w postaci: protokołu zatrzymania osoby (k. 2), protokołu badania alkomatem (k. 5), świadectwa wzorcowania (k. 6), notatki urzędowej wykroczenia (k. 24), notatki urzędowej uprawnienia (k. 25), notatki dane osobopoznawcze (k. 26) karty karnej (k. 28).

Na powyższym stanie faktycznym, Prokurator wniósł akt oskarżenia przeciwko M. K., o to, że: w dniu 10 czerwca 2018 roku w msc. N., woj. (...) pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego tj. funkcjonariuszy Policji poruszających się pojazdem nie oznakowanym polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego (...) P. o nr rej. (...) przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych nie zatrzymał się niezwłocznie w/w pojazdem i kontynuował jazdę w kierunku msc. M.,

tj. o czyn z art.178b kk

Należy zauważyć, iż przepis art. 178b k.k. stanowi, że kto, pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego, poruszając się pojazdem lub znajdującą się na statku wodnym albo powietrznym, przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych, polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego nie zatrzymuje niezwłocznie pojazdu i kontynuuje jazdę, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przedmiotem ochrony na gruncie rzeczzonego uregulowania jest bezpieczeństwo w komunikacji lądowej, ale tylko w ruchu drogowym. Nie jest to jednak jedyne dobro prawne, chronione przez art. 178b k.k. Trzeba bowiem zwrócić uwagę, że istota czynu sprowadza się do niewykonania polecenia wydanego przez uprawniony do tego podmiot, stąd też przedmiotem ochrony jest również prawidłowe wykonywanie czynności przez funkcjonariuszy uprawnionych do zatrzymywania pojazdów do kontroli. Przepis ma charakter indywidualny co do czynu. Sprawcą może być tylko osoba prowadząca pojazd mechaniczny. Cecha w postaci „prowadzenia pojazdu” nie charakteryzuje osoby sprawcy, lecz okoliczności, w których wypełnia on znamiona przedmiotowe przestępstwa. Strona przedmiotowa przestępstwa z art. 178b k.k. jest złożona. Po pierwsze, składa się na nią wydanie polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego. Co prawda przepis mówi ogólnie o pojeździe mechanicznym, co mogłoby wskazywać na jakikolwiek pojazd poruszający się w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, ale nie można tego pojęcia wyklądać w oderwaniu od tego, że w przepisie mowa o osobie uprawnionej do kontroli ruchu drogowego. Należy zatem przyjąć, że chodzi o mechaniczne pojazdy drogowe. Polecenie to nic innego jak nakaz określonego zachowania. Polecenie takie musi być wydane przez podmiot uprawniony do kontroli ruchu drogowego, chodzi zatem przede wszystkim o funkcjonariuszy Policji, inspektora Inspekcji Transportu Drogowego, umundurowanych funkcjonariuszy Straży Granicznej, umundurowanych funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej,

umundurowanych strażników gminnych (miejskich) (por. § 2, 11 ust. 1, § 12 ust. 1, § 13 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 18.07.2008 r. w sprawie kontroli ruchu drogowego, Dz.U. poz. 841 ze zm.). Wydający polecenie musi poruszać się pojazdem (jakimkolwiek, nawet niemechanicznym; podobnie G. Bogdan [w:] Kodeks karny. Część szczególna, t. 2, Komentarz do art. 117–211a, red. W. Wróbel, A. Zoll, s. 520; np. R.A. Stefański [w:] Kodeks karny..., red. R.A. Stefański, 2017, s. 1068) lub na statku wodnym bądź powietrznym. Wydanie polecenia zatrzymania przez podmiot uprawniony znajdujący się poza pojazdem i zignorowanie tego polecenia nie wyczerpuje znamion przestępstwa z art. 178b k.k., stanowi natomiast wykroczenie z art. 92 § 2 k.w. Podobnie należy ocenić wydanie rzeczowego polecenia przez osobę uprawnioną znajdującą się w pojeździe, który nie jest w ruchu. Po drugie, polecenie zatrzymania powinno być wydane przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych. Jeśli polecenie będzie wydane tylko przy pomocy sygnałów świetlnych, nie dojdzie do wyczerpania znamion przestępstwa z art. 178b k.k. Po trzecie, sprawca nie zatrzymuje niezwłocznie pojazdu mechanicznego i kontynuuje jazdę. Te znamiona nie będą wyczerpane, jeśli polecenie zatrzymania zostało wydane w miejscu, w którym obowiązuje zakaz zatrzymania, ewentualnie gdzie zatrzymanie nie jest możliwe ze względów bezpieczeństwa. Zwłoka w zatrzymaniu jest wówczas w pełni uzasadniona. Natomiast wyczerpuje wskazane znamiona sprawca, który po wydaniu polecenia, o którym mowa w art. 178b k.k., zatrzymuje się na chwilę, a następnie rusza i kontynuuje ucieczkę. Zatrzymanie, o którym mowa w rzeczym przepisie, to zatrzymanie w celu poddania się kontroli przez uprawnione służby, a nie stworzenie jedynie pozorów zatrzymania. Przystępstwo ma charakter umyślny i może być popełnione zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym.

W ocenie Sądu nie ma żadnych wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem opisanym w zarzucie, wyczerpał znamiona ww. przepisu.

M. K. przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyraził zgodę na złożenie przez prokuratora wniosku w trybie art. 335 k.p.k. poprzez wymierzenie mu uzgodnionej z nim kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda, 1 roku zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz zwolnienia z kosztów postępowania sądowego.

Prokurator przesłał akt oskarżenia i na podstawie art. 335 § 2 k.p.k. wniósł o wydanie wyroku skazującego wobec M. K. i orzeczenie wobec niego kary w postaci: grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 zł każda, zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku oraz zwolnienie z kosztów postępowania sądowego.

Sąd na posiedzeniu w dniu 27 września 2018 r. uwzględnił wniosek Prokuratora, gdyż wina i okoliczności czynu nie budziły wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte w całości.

Z tych też względów, Sąd, skazał oskarżonego M. K. na podstawie art. 178b k.k., zaś na podstawie art. 178b k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 złotych.

Wymierzona oskarżonemu kara w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów, których się dopuścił, uwzględnia także element prewencji ogólnej, jak i szczególnej. Kara ta w ocenie sądu pozwoli wpłynąć na oskarżonego i zmienić jego zachowanie i może skłonić go do refleksji nad nagannością swojego postępowania i jego nieopłacalnością.

Ustalając wymiar kary, jako okoliczności łagodzące Sąd wziął pod uwagę, to że oskarżony nie był karany /k-28/, jak i to, że przyznał się do winy.

Wobec oskarżonego orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku albowiem zgodnie z treścią art. 42 § 1a pkt 1 k.k. przy skazaniu za przestępstwo z art. 178b orzeczenie tego środka jest obligatoryjne, zgodnie zaś treścią art. 43 § 1 k.k. środek kary w postaci zakazu prowadzenia pojazdów orzeka się w wysokości od 1 roku do 15 lat, a zdaniem Sądu z uwagi na niekaralność oskarżonego, w tym za przestępstwo przeciwko komunikacji orzeczony okres zakazu na 1 rok jest wystarczający.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu, z uwagi iż osiąga on niskie dochody i obciążenie go kosztami, byłoby dla niego zbyt uciążliwe.